

דעם רבינ'ס

איכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

איך קען זיך נישט רירן...

מיטן אויבערשטנס הילף האבן מיר אנגעהויבן א נייע חמש! אין די פרשיות ווערן אוועקגעשטעלט גאר וויכטיגע יסודות פאר יעדעס אידיש קינד. יציאת מצרים, קריעת ים סוף, מן, און די מלחמה פון עמלק, מתן תורה, דער משכן מיט די פלים און נאך און נאך.

אין די פרשה דערציילט אונז די הייליגע תורה פון שעבוד מצרים, אזוי ווי דער פסוק זאגט ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרה. מיר דארפן וויסן אז די הייליגע תורה איז נצחי, עס גייט אלעמאל אן, היינט איז אויף דא מצרים און א פרעה הרשע וועלכער וויל ביטער מאכן דאס לעבן פון יעדן איד.

אין תורה מ"ו חלק שני זאגט דער הייליגער רבי, אז א איד ווען ער וויל זיך שטעלן דאווענען, קומט אים אפיר שטערונגען צו קומען אין שול דאווענען, און אז מען האט זיך שוין אנגעשטרענגט צו קומען אין שול דאווענען, ווערט דאס הארץ פארדרייט און מען קען נישט עפענען דאס מויל, דאס איז די גרעסטע מניעה פון אלע מניעות, ווען די הארץ איז ארומגענומען אזוי ווי א געבינדענער וועלכער קען זיך נישט רירן. אזוי ווי דוד המלך זאגט אין תהלים 'לבי סחרחר', און דער תרגום טייטש 'סחור סחור' - דאס מיינט אז די הארץ איז ארומגענומען מיט קשיות און כפירות.

דאס איז דער טייטש פון דער פסוק פון די פרשה

'ויררו את חייכם בעבודה קשה' זאגט אויף דעם דער הייליגער זהר 'בעבודה קשה' מיינט 'כפירות', אז די מצריים ווארפן אריין די אידישע קינדער אין כפירות מען זאל חס ושלום נישט גלייבן אז דער אויבערשטער דארף אונז האבן. די עצה פאר אונז איז צו טון וואס אונזערע זיידעס האבן געטון אין מצרים, 'ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה' 'ונצעה אל ה' אלקי אבתינו וישמע ה' את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו'. אז א איד שרייט פון טיפן הארץ און געבט א קרעכטס הערט אים דער אויבערשטער אויס, און נאר מיט זיין שרייען אליינס פאלן אוועק אלע קשיות און מניעות.

דערפאר זאגט דער רבי אז די ראשי תבות פון די ווערטער שמע י' קולי אקרא איז קשיא, ווייל אז מען שרייט צום באשעפער, פאלן אוועק אלע קשיות!

דער הייליגער רבי ברענגט (תורה מ"ו חלק שני) א משל פונעם הייליגן בעל שם טוב. עס איז געווען אמאל א מלך,

המשך אויף זייט 3

פרעג מיין קינד

פרעג מיין קינד

קינדער פרעגן, מלמדים ענטפערן

שאלה: וואס דארף מען טראכטן ווען מען האט א צרה, מען פילט זיך נישט גוט?

תשובה:

יעדן טאג און צייט, מיט דעם קענען מיר זיך שטענדיג פרייען. א מענטש מוז אריבער גיין אלס סארטן נסיונות און איבערגייעכצער, מיר דארפן דאס אננעמען באהבה צו וויסן אז אלעס וואס פאסירט איז לטובה, און אזוי וועסטו קענען גרינגער מתפלל זיין צום אויבערשטן ער זאל דיר אוועקנעמען די קרענק און יסורים ווייל אפילו ס'איז אונזער טובה אבער מיר נישט קיין כח צו די יסורים.

אז אלעס וואס פאסירט איז לטובה, און אזוי וועסטו קענען גרינגער מתפלל זיין צום אויבערשטן ער זאל דיר אוועקנעמען די קרענק און יסורים ווייל אפילו ס'איז אונזער טובה אבער מיר נישט קיין כח צו די יסורים.

אויב האסטו אביסל כח קענסטו זאגן א שטיקל תפלה (ליקוטי תפלות, תפלה קכ"א): "רבנו של עולם, דו ביסט דער מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, העלה מיר איה זאל קענען אננעמען אלעס באהבה, אפילו ווען דו שיקסט מיר צומאל מיט דיין גרויס רחמנות עפעס יסורים וועלכע קוקן אויס ווי שלעכט, זאל איה זוכה זיין עס אנצונעמען מיט ליבשאפט באמת.

דער אויבערשטער זאל רחמנות האבן אויף דיר בתוך שאר חולי ישראל, דו זאלסט צוריקקומען צו דיין פרישע אינגע כוחות און קענען עוסק זיין אין תורה ועבודה געזונטערהייט לארעך ימים ושנים טובות אמן.

א) פאר אלעם ווינטש איה דיר אז דער באשעפער זאל דיר בקרוב שיקן א רפואה שלמה, א געזונטע גוף און נפש אמן.

ב) עס איז דא גאר א גוטע זאך וואס איז מסוגל צו אויסהיילן א קראנקו. "זאגן תהלים", אזוי זאגט דער רבי אין שיחת הר"ן, אז אמירת תהלים מסוגל מאד לרפואת החולה להיות לו בטחון בהשם יתברך.

ג) אויב מעגליך בעט פון איינעם פון דייןע חברים אדער דייןע עלטערן זאלן דיר פארליינען א בריוו פון ר' נתן וואו ער שרייבט פאר זיין זון ר' יצחק וועלכער איז געלעגן קראנק אין בעט. די בריוו זענען סוף יאר תקצ"ד פון א' כי תבא און ווייטער. צווישן זיינע ווערטער בעט ר' נתן פון זיין זון ר' יצחק מיט בערך דעם לשון: "ער זאל אפטון אלע סארטן זארג און פחדים, ווייל פחד שאדט זייער פארן גוף און זיכער פארן נפש און אפילו א קראנקער מענטש האט א בחירה וואס צו טראכטן און וואס נישט א.א.וו.

דער זכות פון צדיק זאלן שיצן אויף דיר

צו הילד משה פון לעמבערג, קרית יואל

די מעשה מיט די הצלה זעט אויס א שיינע מעשה, קלינג אריין נאכאמאל מיט קלארע פרטים.

טייערער משה, זייער שייין אז דו האסט זיך אונטערגענומען צו זאגן שמות הצדיקים, אשריך!!

צו אריינשיקן א שאלה פאר ווינקל 'פרעג מיין קינד',
רוף איין טעלעפאן ליין 02-5-3333-72 ~ 02-5-3040-646 און פרעג דיין שאלה אויף קנעפל 5

המשך פון זייט 1

דער ריינער קוואל

נישט דא קיין שום מויער". און ער איז מיט זיכערקייט אריבער אלע חומות. ווער עס האט אביסל שכל פארשטייט אליין דעם נמשל. דער אוצר איז דאך 'דער אוצר פון יראת שמים', וואס איז ליידער ארומגענומען מיט מויערן, דאס איז די אלע שטערונגען און רייצנדיגע תאוות וועלכע שלעפן אונז אוועק נישט צו קענען דינען דעם באשעפער. דער עיקר איז מיר זאלן האבן א שטארקע הארץ צום באשעפער אזוי וועלן אלע מניעות אראפפאלן און ווערן בטל ווי א זייפן בלאז.

דער אויבערשטער זאל העלפן עס זאל שוין מקים ווערן דער פסוק וואס מען זאגט יעדן טאג ביי מעריב כי פדה ה' את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו, און מיר וועלן אלע מאכן די ברכה ברוך אתה ה' גאל ישראל אמן ואמן.

וועלכער האט אוועקגעלייגט אן אוצר אין א געוויסן ארט, און מיט אן אויגן פארבלענדעניש האט ער באהאלטן דעם אוצר מיט אזעלכע שטארקע און פעסטע מויערן ארום דעם אוצר. ווען די מענטשן וועלכע האבן געוואלט צוגיין צום אוצר האבן געזען די ווענט האט זיך פאר זיי געדאכט אז דאס זענען אמת'ע ווענט און עס איז אוממעגליך צו צעברעכן, זענען זיי אהיים געגאנגען, די אנדערע חלק מענטשן האבן יא מצליח געווען צו צעברעכן איין מויער, אבער זעענדיג דעם צווייטן מויער האבן זיי געהויבן הענט, געוויסע מענטשן האבן זיך יא געשטארקט און געבראכן נאך א מויער-צוויי, ביז דער קינד פון קעניג איז געקומען און זיך אנגערופן: "איך ווייס אז דאס איז נישט מער ווי אן אויגנפארבלענדעניש (אחיזת עינים) ס'איז

תורה מיט עשירות

אין די צייטן פון הייליגן מעזריטשער מגיד זכרונו לברכה איז געווען א רייכער איד וועלכער איז אויך געווען א מיוחס, דאס מיינט ער איז געווען א אייניקל פון גרויסע צדיקים און רבנים. אבער ליידער איז דער איד געווען א מתנגד, ער האט נישט געהאלטן פונעם מגיד און האט זיך געקריגט מיט זיינע הייליגע תלמידים. ווען די הייליגע צדיקים, די תלמידים פון מגיד זענען אריין צו זייער רבין האבן זיי אים דערציילט איבער דעם גרויסער גביר, דער מיוחס וואס האט התנגדות אויפן רבין, האט זיי דער הייליגער מגיד ז"ל געזאגט זיי זאלן זען אים צו מקרב זיין צו אים, ער האט זיי געבעטן זיי זאלן טון אלע סארטן השתדלות וואס זיי קענען נאר אים צו מקרב זיין, מיט תפלות, דאווענען צום באשעפער ער זאל זיי העלפן אין דער זאך.

די תלמידים האבן טאקע אזוי געטון זיי האבן אסאך געבעטן און פראבירט רעדן מיט דעם איד, ביז מיטן אויבערשטנס הילף איז זיי באמת געלונגען צו ברענגען דעם רייכן איד צום מגיד, און ווי נאר דער איד איז מקורב געווארן צום הייליגן מגיד איז ער געווארן א נייער מענטש, אן איש כשר, ער האט באקומען יראת שמים וואס דאס איז דער עיקר הילף און טובה וואס מען קען באקומען פון א צדיק.

אבער וויפיל דער איד האט זיך מער מחדש געווען צום גוטן און זיך געשטארקט אין זיין עבודת ה' איז זיינע ביזנעס און עשירות געגאנגען בארג אראפ... ער האט אנגעהויבן אראפגיין פון זיין גרויס עשירות, געווענליך קלערט א מענטש ביי זיך אז אויב וועט מען זיך פארבעסערן אין רוחניות דעמאלס וועט מען נאר פארדינען מער און ווערן רייכער... דאס נשמיות וועט ווערן בעסער, אבער דא איז געשען פונקט פארקערט.

האט דער הייליגער מגיד ערקלערט פאר זיינע תלמידים: "אז תורה און גדולה קענען נישט גיין צוזאמען, געווענליך

מען נישט האבן די וועלט מיט די אנדערע וועלט געבונדן אינאיינעם... ווייל עס שטייט אין גמרא (בבא בתרא כה) 'הרועה להחכים ידרים-להעשיר יצפין' איינער וואס וויל חכמה זאל גיין צו דרום זייט און איינער וואס וויל געלט און עשירות זאל גיין קיין צפון, האט דער מגיד ערקלערט אז מען זעט פון דעם אז די ביידע קענען נישט גייט צוזאמען ווייל מען קען נישט זיין אויף איינמאל סיי אין צפון און סיי אין דרום."

"ס'איז דא איין וועג ווי אזוי מען קען יא זוכה זיין צו צוויי טישן, "האט דער הייליגער מגיד ז"ל ערקלערט: "דאס מיינט צו פארדינען סיי עשירות און אויך עבודת ה', דאס איז נאר אויב איינער איז זוכה זיך צו מבטל זיין אינגאנצן פארן אויבערשטן, אז ער האלט זיך פאר א גארנישט' אנטקעגן דעם גרויסן באשעפער. אויב איינער האלט זיך קליין, דעמאלס איז ער אן "אין" א גארנישט! וויפיל ארט פארנעמט דען גארנישט? וואו געפינט זיך פונקט גארנישט? ביי א גארנישט איז נישט שייך צו זאגן א פלאץ, ווייל ס'איז גארנישט... כאין וכאפס.

אויב אזוי האט דער מגיד ארויסגעלערנט אז נאר איינער וואס האלט זיך באמת קליין ער קען זוכה צו זיך שטארקן אין תורה און יראת שמים און פון דער אנדערע זייט אויך האבן גדולה און עשירות, אזוי ווי מיר ווייסן אז אברהם אבינו איז געווען א גרויסער עושר און אזוי אויך משה רבינו און רבינו הקדוש, רבי יהודה הנשיא און נאך גרויסע צדיקים וועלכע האבן זוכה געווען זיך צו אינגאנצן מבטל זיין פארן אויבערשטן, כאטש זייער גרויסקייט האבן זיי זיך באמת געהאלטן קליין.

(ליקוטי מוהרן תורה קסב)

אַרױס פּון חרם

מִשְׁכַּן מַעֲט וּוּאָו דִי שְׂכִינָה רוּעֵט. גַּאָר אַסאַךּ גַּעלֵט אִיז גְעווען אַינְוועסטיִרט אין דָעם שׁוּל.

וויבאַלד דִי ווערד פון די טייַערע ספֿרי תּוֹרָה אִיז געווען אומשאַצבאַר. האט מען געשטעלט אַ שְׂטענדיגער שוֹמֵר, זאַל דאַס אָפֿהיטן פון פֿרעמדע עלִימענטן! דִי גַנְבִים האָבן געלאַקערט אויף די רייַכקייט. אָבער דִי שוֹמְרִים שְׂטִיעֵן פִיר און זָוואַנציג שְׁעָה - אַ קייִלעכִיג יָאר היטן זײ דָעם שׁוּל. דִי געשולטע גַנְבִים האָבן זיך פאַרלייגט אויף דָעם פאַרמױג, אָבער זײ האָבן נישט געקענט צוקומען.

דִי הֶבְרָה האָבן זיך צאַמגערעדט אַוויפֿגעקומען מיט אַ פֿלאַן אַז דִי בעסטע צײַט צו קענען דוּרְכפֿירן דָעם אַקצײע, און קײנער זאַל נישט קענען האַלטן אַן אויג אויף זײ - אִיז נישט מער נישט ווייניגער, יום כּפּוּר בײַנאַכט!! אין דָעם נאַכט עפֿנט מען

אַ שׁוּל אין שטאַט ווילנאַ

דאַך אויף דִי ספֿרי תּוֹרוֹת אַרױסצונעמען בײַ כָּל נְדָרִי. און אַ גרױסער עולם נעכטיגט איבער אין שׁוּל - צו זאַגן תּהִלִים בײַנאַכט. שְׁפֵעט אינדערנאַכט ווען דער עולם וועט אַיינדרִימלען, און דער אַרון הַקּוֹדֶשׁ אִיז דאַך אָפֿן, וועט מען דעמאַלט אַרױסנעמען דִי ספֿרי-תּוֹרוֹת, און דוּרְכפֿירן דִי גַנְבָה אַז קײנער זאַל נישט באַמערקן און דִי שוֹמְרִים וועלן דאַך נישט קומען אין דָעם נאַכט.

זײ האָבן אויסגעאַרבעט אַ גוטן פֿלאַן און האָבן טאַקע אַרױסגענומען דאַס גאַנצע פאַרמעגן פונעם אַרון הַקּוֹדֶשׁ

דִי מעשֶׂה האט פּאַסירט ווען ר' נתן אִיז געווען אַמאַל אויף אַ באַזוך אין אַ שְׂטאַט צו קענען אויפֿפּלאַקערן דִי בְנֵי הַנְּעוּרִים מיט דָעם רבֿיִנס ליכטיגע עצוֹת, און האט גערעדט אַ שמועס פון הַתּחֲזָקוֹת פאַר דִי אינגעלייט פון דָעם שְׂטאַט. בְּשַׁעֲת ר' נתן האט געגעבן דָעם שמועס אִיז דאַרטן געשטאַנען אַ פֿרעמדער יונגערמאַן, און האט צוגעלייגט זײַן אויער מיט נײַגער צו דָעם שיעור. ווען ר' נתן האט געענדיגט דָעם שמועס און דער עולם

האט זיך צוגאַנגען, אִיז דער אינגערמאַן צוגעגאַנגען צו ר' נתן, ער האט אים געזאַגט ווער ער אִיז און וואו ער וואוינט. ער רופֿט זיך אַן צו ר' נתן: "אִיך מײן אַז אִיך בין שוין אַ פאַרפּאַלענער." אָבער אַזוי ווי אִיך האב געהערט פון אִיך דָעם שמועס, וויל אִיך זיך מיט אִיך איבעררעדן, אָפּשר האב

אִיך נאָך אַ האפֿענונג?

פאַרצײלט דער אינגערמאַן וואס מיט אים האט פּאַסירט, וואס דאַס האט אים צוגעברענגט זיך אַייצוטינקן אין אַזאַ שרעקליכן יאָוש.

אין ווילנאַ, שְׂטִיט אַ גרױסער רײַכער שׁוּל, עס אִיז פאַר אַלעמען באַקאַנט אַלס דָעם ווילנער גאַונ'ס שׁוּל. עס אִיז געלעגן אין דָעם שׁוּל אַ געוואלדיגע רייַכקייט, דִי ספֿרי תּוֹרוֹת זענען געווען באַצירט מיט זילבערנע און גאַלדענע קרוינען און צירונגען. דִי ווענט שְׂטִיעֵן מיטן שְׁעֵנסטן פֿראַכט וואס פּאַסט זיך פאַר אַזאַ שׁוּל - אַ

אין דעם הייליגן נאכט יום כפור!

רויפֿט זיך אן דער אינגערמאן צו ר' נתן: "איך בין געווען פון די וועלכע האבן געוואוסט פון דעם גנבה, איך האב נישט גע'גנב'עט, אָבער איך האב געוואוסט דערפון, און ווער עס האט עס געטון, בין איך אין אַ חרם פון אַזעלכע גדולים - איך האב נישט אויסקגעזאָגט פֿאר די רבנים."

אזוי ווי איך האב געהערט פון אייך אַזאַ מין שמועס פון התחזקות, וויל איך אייך פֿרעגן טאמער איך האב נאך עפֿעס אַ האפֿענונג? "דאס ווייסט מען אַז ר' נתן האט אים געענטפֿערט אז יא!" ער האט נאך אַ האפֿענונג! וואס ער מיט אים גערעדט ווייסט מען נישט, אָבער ער האט אים געזאָגט אַז ער האט יא האפֿענונג! ר' נתן האט אים געגעבן אַן עצה וויאזוי אַרויסצוקריכן פון דעם פֿלאַנטער... (אויסגארבעט פון א שמועס פון הרה"ח ר' לוי יצחק בענדער ז"ל)

אינדערפֿרי די שטאטישע אידן פון ווילנא קומען צו גיין אין שול, מען עפֿנט אויף דעם אַרון הקודש, די פארמעג איז נישט דא אַלע גאלדענע קרוינען און צירונגען זענען נעלם געווארן ווי אין וואסער אַריין. געוואלד!! מען האט געדענקט אַז נעכטן ווען מען האט אַרויסקגענומען די ספֿרי תורה, זענען אַלע גאלדענע און זילבענע צירונגען געווען אויפן פֿלאַך. עס מוז זיין אַז עס איז גע'גנב'ט געווארן אין דעם נאכט יום כפור. "יום כפור ביינאכט. זאל מען אַפֿטן אַזאַ גנבה?!"

זענע אַרן זענען געווען גדולים - עס זענען געווען גרויסע מענטשן, בעלי רוח הקודש. האבן זיי געמאכט אַ חרם, אויף די גנבים וואס האבן עס געטון. און אַלע וועלכע ווייסן דערפון און זענען פארמישט דערין - און זיי האבן נישט אויסקגעזאָגט, זענען אויך אין אַ חרם.

המשך פון די לעצטע זייט

געלערנט? געדאוונט? געטון חסד? דער יצר הרע פאדרייט מיט זיינע שלעכטע מחשבות מיטן טענה אז: "ס'איז נישט וואו ס'דארף צו זיין, ס'האט נישט קיין שלימות". מיר וועלן זיך אָבער פֿרייען מיט דאס ביסעלע גוטס וואס מיר האבן נאר, טראץ וואס ס'זעט אויס זייער פֿיצל. מיר וועלן געדענקן אז דער יצר הרע זוכט צו קליין מאכן די גוטס וואס מיר טוען און אויפֿבלאָזן וואס מיר האבן נישט געטון. (ע"פ חיי"מ סה)

זיין און טאנצן אויף די זכיה אז איך בין א איד! א קינד פון באשעפֿער, איך האב באקומען אַזאַ מתנה פון באשעפֿער שלא עשני גוי!... די גרעסטע מתנה אויף דער וועלט" זיין א איד! איך בין א איד! דער באשעפֿער האט מיר נישט געמאכט קיין גוי... מיר דארפן טאנצן און זינגען: "שלא עשני גוי... שלא עשני..." נאר פאר די מתנה אליין אז איך בין א איד און נישט קיין גוי, איז שוין כִּדאי צו פֿרייליך זיין יעדן טאג און אין אַלע אומשטענדן.

לעובדא ולזעשר

שַׁבַּת קוֹדֶשׁ,

הייליגער שַׁבַּת

לְכָבוֹד שַׁבַּת הָאֵת ר' אַבְרָהָם ב"ר נַחֲמָן גְּעוֹאֲרֵנְט
אוינגערע לייט זיי זאלן זיך מַשְׁתַּדֵּל זיין צו קויפֿן
נאר פֿרישע פֿיש און האַט זיך מַסְבִּיר גְּעווען:
מילא די חסידים וואס באַניצן זיך יא מיט

דאקטוירים

קעגן זיך
ערלויבן צו
עסן שַׁבַּת
אפילו נישט
קיין פֿרישע
פֿיש, טאַמער
וועט זיי קלײַא
ווערן דער
מאַגן לויפֿן
זיי באלד

זונטאג צום דאקטער נעמען א רעצעפט,
אָבער אוינגערע לייט וועלכע גייען נישט
צום דאקטער דארפֿן זיך זייער היטן נישט
צו קלײַא מאן דעם מאַגן. (אוצר נחמני)

מיר קענען נישט צולייגן צו די הייליגע
ווערטער פון ר' אַבְרָהָם ב"ר, אָבער זיכער
איז פֿדאי מיר זאלן זיך לערנען פון אַט דעם
סיפור צו היטן פון אַלע סאַרטן עסנוואַרג וואס
קען שאַטן פאר די געזונט, אַז מען עס געזונט
דאַרף מען ווייניגער לויפֿן צום דאקטער.

...

דער הייליגער ר' נתן האט געזאגט פאר
זיין טאכטער חנה צירל אז ביים צינדן די
שַׁבַּת און יום טוב ליכט זאלן די פֿרויען
אינזין האבן דאס דאזיגע: "אזוי זאל דעם
רבינ'ס ליכט לייכטן אין אַלע וועלטן".

אנדערע זאגן אז ר' נתן האט דאס
געזאגט בפרטיות פאר זיין טאכטער זי
זאל דאס אינזין האבן. (אוצר נחמני)

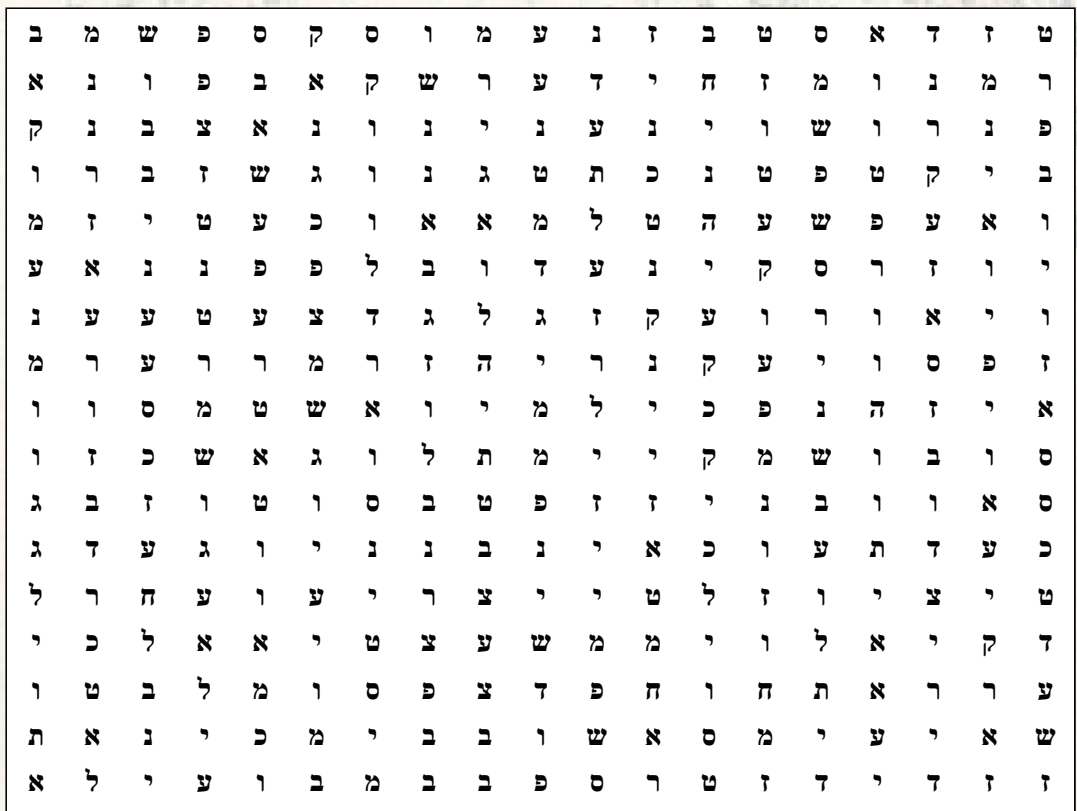
...

ר' מאטל שוחט
(אייניקל פון ר'
נתן) איז געווען
אמאל ביים שַׁבַּת
טיש פון ר' נחמן
טולטשינער און
באמערקט ווי ר'
נחמן גאָבן ענדיגן
די פֿיש, יוֹך און פֿלייש און אנדערע מאַכלי
שַׁבַּת האט עס צוגעגעסן נאָך אַ שטיקל חלָה.

אינדערזייט איז געזעצן אַ איד און
באַטראַכט ר' נחמן מיט וואונדער
בליקן, וואס איז פֿשט אַז נאָך אַלע
מאַכלים עסט ער נאָך אַ שטיק חלָה?.

ר' נחמן האט דערשפּירט וואס יענעם
באדערט, האט ער גענומען אַ שטיק חלָה
אין האַנט און געזאגט: "אַז דער רבי זאָגט
ס'איז פֿלו אַלקות פֿלו קודש איז נאָך אַביסל
אַלקות, נאָך אַ שטיקל, נאָך אַלקות".

טרעף די ווערטער אינעם קעסטל, מען קען גיין אויף אלע זייטן

...דאס מיינט שובו בנים שובבים ווייל דער עיקר פון אלע צרות און גליות
קומט פון חסרון הדעת וואס דאס איז א בחינה פון שובבים אז מען דרייט
זיך אין דער וועלט אזוי ווי א משוגע'נער, ווי דער פסוק זאגט וילך שובב
בדרך לבו. אויב א מענטש וועט דאס פארשטיין אז ער איז ממש משוגע
וועט ער זיכער שוינען אויף זיך און שרייען צום באשעפער אזוי וועט ער
באקומען שכל און דעת וואס דאס איז דער עיקר גאולה בכלל ובפרט,
יעדער מענטש אין יעדע צייט קען דאס מקיים זיין און זיך אויסלייזן.

(ע"פ ליקוטי הלכות, גילוח ד' אות ח')

סיפורי מעשיות מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס 11

- ווארן א שטיקל מח זאל אויף זיך טראגן אזויפיל מענטשן, מיט גאר זייער 'הצטרכות' וכו'.

(דרום [דעריבער] הייסט ער א 'מיעוט מחזיק את המרובה', דהיינו: א שטיקל ארט האלט אויף זיך און טראגט אזוי פיל - דהיינו: 'דאס שטיקל מח', טראגט אזויפיל מענטשן, מיט גאר זייערע זאכן וכו', כפ"ל).

האט מען אויס אים געלאכט - און זיי האבן זיך דארט אנגערופן: "דו ביזט נישט, און דיינע לייט זענען נישט". האט זיך איינער אנגערופן און האט געזאגט: "איך האב געזעהן 'אזוי' א 'מיעוט מחזיק את המרובה'".

ווארן אמאל בין איך פירגעגאנגען פאר א בארג - האב איך געזעהן: ס'איז אויף דעם בארג געווען, זייער אסאך 'מיסט' און 'טינוף' [שמוץ] - איז ביי מיר א חידוש געווען, פון וואנעט קומט אויף דעם בארג, אזויפיל 'מיסט' און 'טינוף' [שמוץ]?

איז דארט געווען א מענש לעבן [געבן] דעם בארג - האט דער מענטש געזאגט: "דאס איז אלץ פון מיר" - ווארן ער איז דארט געזעצן לעבן [געבן] דעם בארג, האט ער אלץ געווארפן אויף דעם בארג, 'מיסט' און 'פאסקיצטווע' [צוואה], פון זיין עסן און טרינקן - איז דאס פון אים אזויפיל 'מיסט' און 'טינוף' אויף דעם בארג, נמצא, איז זיך דער מענטש א 'מיעוט מחזיק את המרובה' - ווארן פון איין מענטשן זאל אזויפיל 'מיסט' זיין? "אזוי איז דאס אויך" (דהיינו: אזוי איז דער 'מיעוט מחזיק את המרובה', פון דעם וואס ער האט זיך בארימט, אז ער טראגט אויף זיין מח אזויפיל מענטשן וכו').

איינער האט זיך בארימט: "ער האט די זאך פון 'מיעוט מחזיק את המרובה' - ווארן ער האט א

דעם 'פיפטן-טאג', זענען זיי אויך פריילעך געווען - האבן זיי זיך דערמאנט אין דעם 'בעטלער', וואס ער איז געווען א 'הויקער'.

און זיי האבן זייער געבענקט: "ווי נעמט מען אהער דעם 'בעטלער' דעם 'הויקער', ווארן אז ער זאל דא זיין, וואלט מען זייער פריילעך געווען".

אין דעם [אינמיטן] קומט ער אן, און זאגט: "איך בין דא, איך בין געקומען צו אייך אויף דער חתונה" - און איז זיי ארומגעפאלן, און האט זיי געהאלטן, און געקושט.

און האט צו זיי געזאגט: "פריער האב איך אייך געבענטשט, אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך, היינט שענק איך [אייך] 'דר'שה-געשאנק', אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך. און איך בין גאר קיין 'הויקער' נישט, אדרבא, איך האב אזוינע 'פלייצעס', וואס זיי זענען 'מועט מחזיק את המרובה' - און איך האב דערויף א 'הסקמה'".

ווארן אמאל איז געווען א שמועס, וואס מענטשן האבן זיך בארימט מיט דער זאך - איטלעכער האט זיך בארימט, אז ער האט די זאך פון 'מיעוט מחזיק את המרובה' (כלומר: א קליין ארט זאל האלטן פיל) - האט מען פון איינעם געלאכט, און די איברגע וואס זיי האבן זיך בארימט מיט דער זאך פון 'מיעוט מחזיק את המרובה', זענען יא געפעלן. "אבער מיין 'מיעוט מחזיק את המרובה', איז גרעסער פון זיי אלע".

ווארן איינער פון זיי האט זיך בארימט: "אז זיין מח איז א 'מועט מחזיק את המרובה' - ווארן ער טראגט אויף זיין מח אלפים-וורקבות מענטשן, מיט גאר זייער 'הצטרכות' [געברויכן], מיט אלע זייערע 'הנהגות', מיט גאר זייערע 'הוויות', מיט זייערע 'תנועות' - טראגט ער דאס אלץ, גאר אויף זיין מח - איז ער זיך א 'מועט מחזיק את המרובה'

נמצא, איז זיך מיין 'דיבור', א 'מיעוט מחזיק את המרובה'.

איינער האט געזאגט: "זיין שתיקה (דהיינו: זיין שווייגן), איז א 'מועט מחזיק את המרובה' - ווארן ער האט אויף זיך, זייער אסאך 'מקטריגים', און 'בעלי לשון-הרע', וואס זיי רעדן אויף אים זייער פיל - ווארן מ'קריגט אויף אים, און מ'רעדט אויף אים זייער אסאך.

און וואס מ'רעדט אויף אים, און מ'קריגט אויף אים, און וואס מ'זאגט אויף אים - טוט ער איין שווייג - איז דאס א תירוץ אויף אלע קשיות, און אויף אלע רעדעכץ, וואס מ'רעדט אויף אים - און נאר מיט זיין שווייג, פארענטפערט ער אלץ.

נמצא [קומט אויס], איז זיין שתיקה א 'מיעוט מחזיק את המרובה'. איינער האט געזאגט: "ער איז א 'מיעוט מחזיק את המרובה' - ווארן ס'איז פארהאנדן א 'ארימאן', און דער 'ארימאן' איז א 'סגינהור' [בלינדער] - און איז זייער א 'גרויסער' - און ער [וואס דערציילט דאס] איז זייער א 'קליינער' - און ער [וואס דערציילט דאס] פירט דעם גרויסן 'ארימאן' דעם 'סגינהור'.

נמצא [קומט אויס], איז ער זיך א 'מיעוט מחזיק את המרובה' - ווארן דער 'סגינהור', וואלט זיך געקענט אויסגליטשן און פאלן - און ער דערהאלט אים, מיט דעם וואס ער פירט אים - איבערדעם [צוליב דעם] איז ער א 'מועט מחזיק את המרובה' - ווארן ער איז א קליינער מענטש, און ער האלט דעם גרויסן 'סגינהור'". און איך בין דארטן אויך געווען (דהיינו: דער 'הויקער' וואס ער דערציילט דאס אלץ) - האב איך מיד אנגערופן: "ס'איז אמת, אז איר האט די זאך פון 'מיעוט מחזיק את המרובה'. און איך ווייס וואס איר אלע האט געמיינט (דהיינו: די אלע וואס איטלעכער האט זיך בארימט, מיט זיין 'מיעוט מחזיק את המרובה', ווייסט ער וואס איטלעכער האט געמיינט).

שטיקל מדינה, וואס ס'גיבט אויס [ארויס] זייער אסאך פירות - דערנאך בארעכנט מען די פירות וואס די מדינה גיבט אויס - זעהט מען, אז די מדינה האלט גארנישט אזויפיל אָרט, וויפיל די פירות באדארפן פארנעמען - ס'גאר אזויפיל אָרט אין דער מדינה נישט דא, וויפיל די פירות באדארפן פארנעמען.

נמצא, איז זיך דאס א 'מיעוט מחזיק את המרובה' (דהיינו: א ביסל אָרט האלט אזוי פיל). זענען זיינע רייד געפעלן זיי, אז דאס איז בונדאי א 'מיעוט מחזיק את המרובה'.

איינער האט געזאגט: "באָשר [אזוי-ווי] ער האט א 'פּרדס' (דהיינו: א גארטן), זייער א וואוילן, וואס ס'איז דאָרט דא פירות וכו' - פאָרן אהין זייער פיל מענטשן, און שָררות, ווארן ס'איז זייער א שיינער 'פּרדס' - און אז ס'קומט זומער, פאָרן אהין זייער פיל מענטשן, און שָררות, זיך שפאצירן דאָרט - און צום אָמת, איז דאָרט אין דעם 'גארטן', גארנישט פארהאנדן אזויפיל אָרט, אז ס'זאל קענען האלטן אזויפיל מענטשן - איז זיך דאס א 'מועט מחזיק את המרובה' - איז דער אויך געפעלן זיי.

איינער האט געזאגט: "אז זיין 'דיבור' איז א 'מיעוט מחזיק את המרובה' - ווארן ער איז א 'סעקרעטאר' ביי א גרויסן 'מלך' - און צו דעם 'מלך' קומען זיער אסאך מענטשן - דער קומט מיט 'שִׁבְחִים' צום 'מלך' (דהיינו: זיי זאגן איטלעכער א לויב צום 'מלך') - דער קומט מיט 'בִּקְשׁוֹת' צום 'מלך' - און אזוי דעסטגלייכן - און דער 'מלך', קען בונדאי נישט דאס אלץ אויסהערן. נעם איך צום אויף [צונויף] אלע זייערע רייד, אין עטליכע ווערטער נאר - און איך דערצייל דעם 'מלך' נאר עטליכע ווערטער - איז דרינען כּוּל אלע 'שִׁבְחִים' און אלע 'בִּקְשׁוֹת' זייערע - און גאר זייערע רייד, קומען אלע אריין אין די עטליכע ווערטער מיינע, וואס איך דערצייל דעם 'מלך'.

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (11)

- אז ער האט א שטיקל מדינה וואס סיגט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
- אז ער האט א גארטן וואס קומען דארט מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
- אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
- ו. מיט וואס האט זיך דער פיפטער בארימט?
  - אז זיין שוויגן איז א מועט מחזיק את המרובה
  - אז ער איז א קליינער וואס פירט דעם גרויסן ארימאן דער סני נהור
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. מיט וואס האט זיך דער זעקסטער בארימט?
  - אז זיין שוויגן איז א מועט מחזיק את המרובה
  - אז ער איז א קליינער וואס פירט דעם גרויסן ארימאן דער סני נהור
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. אויף וועמען זאגט דער בעטלער אז ער איז גרעסער פון אלע?
  - אויף דעם פון דעם גארטן
  - אויף דעם סעקרעטאר
  - אויף דעם קליינעם וואס פירט דעם סני נהור

- א. וועלכע סארט פלייצעס האט דער בעטלער דער הויקער?
  - שוואכע פלייצעס
  - צובראכענע פלייצעס
  - פלייצעס וואס זענען מועט מחזיק את המרובה
- ב. צו וועלכע מיעוט מחזיק את המרובה האט איינער צוגעגליבט דער וואס האט זיך בארימט מיט זיין מח?
  - צו דער מענטש וואס זיצט נעבן א בארג מיסט און טינוף וואס קומט פון אים
  - צו די מדינה וואס גיבט ארויס אסאך פירות
  - צו די גארטן וואס שפאצירן דארטן מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
- ג. מיט וואס האט זיך דער צווייטער בארימט?
  - אז ער האט א שטיקל מדינה וואס סיגט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער האט א גארטן וואס קומען דארטן מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
- ד. מיט וואס האט זיך דער דריטער בארימט?
  - אז ער האט א שטיקל מדינה וואס סיגט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער האט א גארטן וואס קומען דארטן מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
  - אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
- ה. מיט וואס האט זיך דער פערטער בארימט?
  - א
  - ג
  - א חלק

ט. האסטו גאלערנט די מעשה פון די וואך?

- א
- ג
- א חלק

טיפער געטראכט

איז ביי די שמועס געפעלן די אלע וואס האבן זיך בארימט מיט "מיעוט מחזיק את המרובה"?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וואו נאך דערצייילט דער רבי אין ספורי מעשיות וועגן א פיגל ?

קומט א גרויסער פיגל. און פארשפרייט די פליגל אויף אים (מעשה יגזעמ דייסן טאג)

ער האט גימאכט גילדינע פיגל'ן (מעשה י, דער וועג)

סע שטייגן דארטן פיגל אויף דער קעך (מעשה יב דער בעל תפילה)

דער געווינער אויף די זיבן בעטלערס נומער 10 איז
 הילד החשוב יצחק שלום ווייסשטיין, ירושלים
 געווינער אויף שאלות לפני חנוכה איז הילד החשוב
 חיאל קרויז בית שמש,

איך בין נישט קיין גוי

א גוי, און דאס האט אים זייער זייער געהויבן און צוריקגעברענגט צום ליכטיגן באשעפער.

מיר זיצן יעדן איינציגן טאג מיטן באשעפער ביי התבודדות און עס שווימען ארויף אזעלכע געדאנקען ווי:

וואס האב איך היינט געטון? וויאזוי איז מין אויפפירונג? האב איך געהיטן יעדע סקונדע פאר תורה און יראת שמים? אויסגענוצט

ריכטיג יעדע מינוט צו דינען דעם באשעפער? האב איך געדאוונט בכח מיט א קול ווי עס פארלאנגט זיך? האב איך זיך פארטיפט אין תורה הקדושה ווי עס פאסט צו טון?

צומאל קען ארויפשווימען אין הארץ אזא סארט עצבות: 'אוי, איך פיר זיך נישט אויף וויאזוי דער אויבערשטער וויל, טראץ וואס איך האב טאקע געלערנט, געדאוונט, געטון אסאך חסד און געווען דבוק אין באשעפער, אבער, אבער, ס'איז עפעס נישט!'

די מחשבות פליען אין קאפ: 'וואס וועט זיין מיט מיר? פארוואס דין איך נישט דעם באשעפער ווי מען דארף?' דאס הארץ איז צעבראכן און פארטרויערט, ס'איז שווער צו געבן א שמייכל. ווען מען שטעלט זיך אפ איין מינוט טראכטן, באמערקט מען אז נאך ווי דארף איך פרייליק

המשך אויף זייט 6

געווען אמאל גאר א גרויסער צדיק וועלכער איז געווען פון די מארי-דחושבנא, דאס מיינט ער פלעגט זיך יעדן טאג בארעכענען אויב זיין טאג איז געווען ריכטיג אנגעפולט מיט עבודת השם ווי ער איז געוואוינט צו טון טעגליך.

איין טאג איז ער געזעצן און אויסגערעכנט אלע זיינע עבודות וואס ער דארף ערפילן היינט אין עבודת ה', און וואס איז

אם אויסגעקומען? אז ער האט נישט אויסגעפירט בשלמות זיין חוב פארן היינטיגן טאג. איינע פון זיינע פירונגען איז געווען אז ער פלעגט גיין אין שטוב אהין און אהער, זיך דרייען פאר'דבוקט אין צימער עטליכע מאל, יענעם טאג האט ער דאס נישט געטון ווי מען דארף.

וויבאלד ער האט באמערקט אז ער האט נישט ריכטיג געטון זיין דינסט צום באשעפער דעם דאזיגן טאג, איז ער געווארן זייער געפאלן ביי זיך, אז ער האט זיך מער נישט געקענט אויפלעבן. ביז ער האט זיך ענדליך אויפגעלעבט מיטן פאקט אז ער האט זוכה געווען נישט צו ווערן געבוירן

הגליון נתנדב ע"י

הרה"ח ר' ישראל אהרן פישמאן הי"ד
לרגל בר מצוה של בנו הב' עמרם למוז'
טוב. ולע"נ זקנו הרה"ח ר' שמואל בנימין
בן צורה שלמה ע"ה

הגליון נתנדב ע"י

הרה"ח ר' מאיר יהוסף שיף הי"ד
לרגל הולדת בנו למוז' טוב
לזכות בנו הרך הנימוח אלימלך

הגליון נתנדב ע"י
הר"ר נחמן גאטליב הי"ד
לרגל הולדת הבן למוז' טוב